

FLÜEI SZENT MIKLÓS (BRUDER KLAUS) KILENCED

I. NAP: GYERMEKKORI ÁLMOK

Életrajz

A kis Klaus, a későbbi Flüei Szent Miklós, 1417. szeptember 25-én egy tehetősebb parasztcsalád első gyermekeként látta meg a világot, a Flüeli Ranft nevű kis svájci hegyi faluban. Nagyon kevés adat maradt fenn életének erről a szakaszáról. Társai, mint szorgalmas, jóindulatú gyermekre emlékeznek vissza, kinek életét a munka, a tanulás és az imádság töltötte be. Csodaszép szülőföldjét széltélbe-hosszába bebarangolta. 16 éves korában, házuktól nem messze, egy tiszta vizű hegyi patak partján, egy mély szurdok alján, a Ranft nevű helyen imádkozás közben egy égis éró, hatalmas tornyot látott. Ez a látomás vágyat ébresztett benne az engesztelő elvonultság, a remeteélet iránt, és nemcsak gyermekkorát, de egész életét meghatározta. Közel 40 évvel később sok vívódás után, ezt az erdős szép domboldali tisztást, patak parttal választotta remetesége helyszínéül.

Flüeli-Ranft

Elmélkedés

A Jóisten mindannyiunkat megajándékozott egy élettel, melyet kitölt a játék, a tanulás, a munka és az Istent kereső imádság. Nagyon fontos, hogy fizikailag és szellemileg is bebarangoljuk szülőföldünket, megismerve kincseit, kulturális, szellemi, lelki értékeit. Ahogy Szent Miklósnak, úgy nekünk is szükséges, hogy legyenek álmunk, terveink, gyermekkori vízióink mindarról, mit

felnttökként szeretnénk valóra váltani. Jó lenne, ha felntt fejjel is visszaemlékeznénk gyermekkori tiszta álmainkra, elképzeléseinkre. Szent Miklós, gyermekkori álmait közel 40 év után kezdte valóra váltani, de annak a toronynak az alapjait – amely mára már égis ér –, még gyermek fejjel csatangolva, imádkozva rakta le szülőföldje sziklájába. Hosszú évekig érett benne az a tiszta, szép álom, ami az emberi szenvedések láttán tisztult le, kivitelezhető állapotba.

Gondoljunk vissza életünket meghatározó, alapvető döntéseinkre, vágyainkra, vajon azokból mennyit sikerült megvalósítani, valóra váltani, gyermekkorunkban elkezdett "tornyainkat" felntt fejjel tovább építettük-e, most dolgozunk-e rajta, hogy befejezzük?

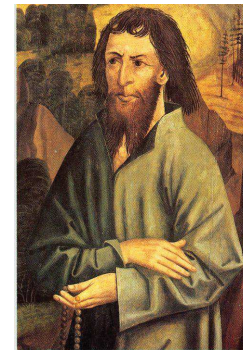
Könyörögjünk!

Urunk Istenünk, a te ajándékok az élet, de azt ránk bíztat, hogy mivel töltsük ki a mindennapjainkat. Flüei Szent Miklós példájára segíts, hogy becsületes munkával, tanulással, szülőföldem szellemi, fizikai kincsének felfedezésével készüljek nap mint nap az életre. Segítség, hogy az általad adott létem minden percét lakjam be szép, bátor álmokkal, tervekkel, hogy meglássam azt az "égis érő szent tornyot", melyet a Te dicsőségedre, és a testvéreim javára szülőföldemen felépíthetek.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

II. NAP: A FELNŐTT KOR VALÓSÁGA

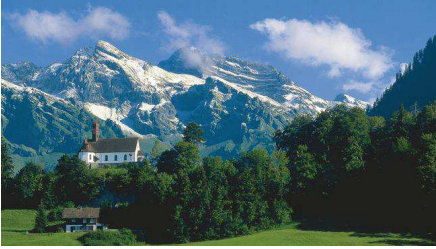
Életrajz

Álmodozó ifjúságának az 1440-ben kitört négy éves Zürich elleni polgárháború vetett véget. Miklóst is elvitték katonának és ő éveken át hűen követte csapatát a csatákra, de nála két fegyver is volt, az egyik a rózsafüzére! Amint tehetette, mindig félrevonult imádkozni. Korabeli társai szerint, a harcok során nem sok kárt tett az ellenségben, és a zsákmányszerzésből sem vette ki részét, de a véres csatákat követő tivornyákon, ahol elosztották a szerzett zsákmányt, neki is részt kellett vennie, ám ő semmire sem tartott igényt.

Miklós ha tehetette, ott állt a haldokló bajtársai mellett, de látta a legyőzött ellenség kétségbeesett vergődéseit is az életükért. Lehetőségei szerint, próbálta fájdalmaikat enyhíteni és imádkozott felettük. A négy évnyi öldöklés, életveszély és a sátorbani fagyoskodás a magas hegyek között, kegyetlen és szörnyű iskola volt a 23 éves fiatal ember számára.

Elmélkedés

Isten a szeretet, a békesség útjára akarja vezetni lépteinket. A gonosz lélek, a gyűlölet, a harag és a háború földjére vezetne mindannyiunkat, amiként ez sajnos sikerül is neki akkor, ha teret adunk a működésének és nem fogjuk erősen egymás kezét testvéri szeretetben.

Nap mint nap döntések előtt állunk, melyeket saját valós, vagy látszólagos érdekeink mentén meg kell oldanunk! És bizony, dönthetünk a gyűlölet, a háború mellett, de dönthetünk az önzetlen szeretet szellemében, Krisztus Békéje mellett is!

Jézus az egyházra törő Sault nem pusztította el, hanem párbeszédet kezdeményezett a damaszkuszi úton. Akit a szeretet vezérel, az nem legyőzi, hanem meggyőzi ellenfelét a szeretet és a jóság magasabbrendűségéről. Saul véres csaták nélkül vált Szent Pállá, és vált a népek apostolává, aki élete végén megírta Szeretet Himnuszát. Krisztus erejével mi is próbáljuk meg sauljainkra a pálfordulást kiesdeni!

Könyörögjünk!

Az élet velejárója a mindennapi gondok, problémák, nehézségek – melyeket ha tetszik, ha nem –, meg kell oldanunk. Sokszor első ránézésre úgy tűnik, hogy a durva erőszakosság a legrövidebb út, mely a céljainkhoz vezet. Flüei Szent Miklós közbenjárására segíts Urunk, hogy gondjainkra választ keresve soha ne a gyűlölet, az erőszak, a háború szakadékába zúduljunk bele, hanem még ha keskeny és meredek is a békesség-, a szeretet útja, akkor is azon az úton maradv haladjunk Feléd. Az irgalmasság, a jóság útja, amelyet Te mutattál, tudjuk, hogy felvezet a Golgotára, de azt is tudjuk, hogy csak ez

az út vezet a dicsőséges húsvéti feltámadáson keresztül az örök boldogságba.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

III. NAP: AZ ÉLET SZOLGÁLATA

Életrajz

A háború végeztével szentünk is hazatért a csapatokkal együtt. Klaus a visszanyert szabadságot és békét, családalapításra használta fel. Feleségül vett egy kedves fiatal lányt, az Oberwilenből való Wyss Dorottyát, aki öt fiúval és öt lánnyal ajándékozta meg.

Szép családi életet éltek és Miklós, környezetének megbecsült emberévé vált. Sajnos, az obwaldeni levéltár hiányos adatai hiányosan tájékoztatnak szentünk közéleti tevékenységéről. Mindenesetre, olyan nagy tekintélye volt mint bírónak és tanácsosnak, hogy alig tudta kimenteni magát, hogy főbíróvá ne válasszák.

A szép otthonuk, melyben gyermekei születtek, ma is ott áll kis faluja plé-bániájától nem messze. Ez a takaros ház az utókor féltő tiszteletét élvezi, a távolabbi remeteségének otthont adó kis cellájával, kápolnájával együtt! Flüei Szent Miklós faluja és remeteségének helyszíne ma, Svájc virággal teli nemzeti szentélye, melyet nap mint nap imádságos szeretettel számtalan zarándok keres fel megtisztulni, békével és szeretettel töltekezni.

Elmélkedés

Flüei Szent Miklós az élet mellett döntött. Életét Istentől kapta, és ő – látva a világ baját –, az életét Isten szolgálatára szentelte engesztelésül. Sokan úgy tartják, hogy a római korban betörő barbárok pusztították el a civilizációt. Nem! A valóság az, hogy a 400-as években a Római Birodalomban elhatalmasodott a bűn és a kegyetlenkedés! Ez vonta magára azt a hatalmas pestis járványt, amely az akkor élt kétszázmillió embernek felét elpusztította. Egész vidékek néptelenedtek el, összeomlott a közigazgatás, és a Római Birodalom biztonságát jelentő légiók elhagyták az addig megszállt provinciákat. Ma az önfelédlt szórakozásvágy, az irgalmatlan abortusz, az élettől való tudatos elfordulás pestise tizedeli le világunkat. A '90-es évek elején volt olyan év Romániában, mikor közel egymillió abortuszt hajtottak végre. Flüei Szent Miklós a háborúból hazatérve az élet mellett döntött, mert tudta, hogy nem elég nem ölni, az életet oltalmazni kell és tovább adni, nem elég a rossztól tartózkodni, a jót folyvást tenni, tenni kell.

(Kép: A családi háza)

Könyörögjünk!

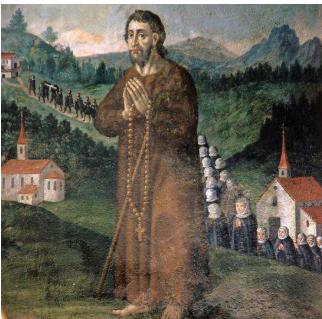

Urunk Istenünk, a csillogó, villogó halott dolgok után loholt a világ, a holt tárgyak kultuszának civilizációjában élünk! Flüei Szent Miklós közbenjárásával segíts kitorolni önzésünkből, hogy az Istennek tetsző hivatást, a családot, a gyermeket vállalva, építsük, szépítsük társadalmunkat! Segíts, hogy akár Szent Miklós nyomdokait követve, gyermekeseregtől pompázó szép családot vállaljunk, vagy akár Mária jegyesének, Szent József tisztaságos útját járva, fogadjuk be a Mennyei Atya által ránk bízott gyermekeket! Teremtő Istenünk, ments meg bennünket a gyümölcstelen,

meddő és értelmetlen élettől!

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

IV. NAP: A KÖZÖSSÉG SZOLGÁLATA

Életrajz

Szent Miklós gazdálkodásával szép családot tartott fenn. 1460-ban 43 évesen, érett, felnőtt fejjel népe érdekében újból fegyvert ragadt. Feljegyezték, hogy ebben a hadjáratban nemcsak az ellenséggel, hanem saját társaival is képes volt szembeszállni az igazságért, és így például megmentette a Diessenhofen közelében lévő St. Katharinental domonkos apácakolostort a kifosztástól, a felprédálástól.

Amint újból leszerelt, gondokkal terhelt szívvel tért haza szép otthonába! Nincs feljegyezve, hogy pontosan mikortól vállalt közéleti szerepet, de tény, hogy népét, szülőföldjét igazságos bíróként is megpróbálta eredményesen szolgálni. Az okiratok szerint megtett mindent, hogy elkerülje a főbíróvá való megválasztását. Valószínű, hogy ekkor már világosan látta, hogy erőszakkal, háborúval, ítélkezéssel nem lehet a világot jobbra, biztonságosabbá tenni.

Elmélkedés

Sokszor kegyetlen lendülettel belemegyünk vélt vagy valós igazunk védelmébe, egy-egy fájdalmas vitába, kemény csatába! Igen, sokszor kérlelhetetlenül küzdünk, harcolunk, csapásokat osztva és elszenvedve, miközben ha elgondolkoznánk, világosan látnánk, hogy a kegyetlen harcoknak az egyetlen győztese a gonosz lélek. Milyen sok megalázott, sértett ember van körülöttünk! A világban rengeteg sebesült és halott van ma is minden felé. Flüei Szent Miklós 50 éven keresztül részese volt ennek a kegyetlen világnak. Megpróbált jó bíró lenni, de azt is megtapasztalta, hogy vannak igazságtalan bírók, akik nem nézik jó szemmel az imádkozókat. Megtapasztalta, hogy az igazságosnak hirdetett háborúban bajtársai lelki-ismereti gondok nélkül képesek voltak fosztogatni, felperzselni bármit a zsákmányért, még akár az Isten házáat is.

Mi az igazság, kérdezi Jézus Krisztus, Pilátus előtt? Majd némán vállalja nagypéntek szenvedését. Nézzük a televíziót, hallgatjuk a rádiót és azt találgatjuk, hogy most éppen melyik fél hazudik, melyről persze felsejlik, hogy szándékos félrevezetés, mely mindenképp békétlenséget szül.

Könyörögjünk!

Urunk Istenünk, segíts meg bennünket, hogy Flüei Szent Miklós közbenjárásával, ne a durva vitákban vagy a törvényszéken ítélkezve, és ne is véres csatatereken keressük a magunk kérlelhetetlen igazát! Segíts, hogy ne legyőzni akarjuk erővel, fortéllal egymást, hanem bölcs párbeszéddel, szent jelenlétben átímadkozott összeszedettségben keressük és találjuk meg a Te szent akaratodat. Segíts Uram, hogy hinni tudjunk a világunkat megváltoztató, a mindenséget akaratod szerint átalakító szeretet végső győzelmében!

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

V. NAP: ISTENHEZ MENEKÜLNI

Életrajz

Flüei Szent Miklós 50 évesen, tíz szép gyermek apjaként a saját földjén gazdálkodott, és igen tapasztalt ember volt. Háborús veteránként, emberismerőként, szülőföldjének bírójaként, fel tudta mérni, hogy szaporodtak a nézeteltérések, amelyeken emberileg nem lehetett segíteni. A népek szemében már ott hunyorgott az újabb sebeket okozó polgárháború villódzása. Nem csoda, ha mindentől nyugtalanná vált a lelke. Kétségek és kérdések fogalmazódtak meg benne: kihez mehetnénk – kérdezte magában Szent Péterrel, és a válasz is ugyanaz maradt –, az örök élet igéi az Úrnál vannak – és szentünk Jézus mellett döntött.

Klaus, 1463 körül barátja és gyóntatója tanácsára évekre elvonult – kisebb megszakításokkal –, hogy rózsafüzérezve elmélkedjen Krisztus szenvedéséről. A legnagyobb megdöbbenésére, feltűnően békés lelki nyugalmat talált, és még azt is határozottan érezte, hogy ezt a békességet – Krisztus Békéjét – képes lehet átadni a lelkeknek. Igen! Kiesdeni és átadni!

Megvilágosodott előtte, hogy ami-ként áldozat nélkül nincs üdvösség, úgy a vágyott béke sem valósulhat meg áldozat és imádság nélkül. Megfogalmazódott benne, hogy sajátos fegyvereivel, önmaga száll harcba a békétlenség erőivel és elkötelezi magát, hogy hátralevő éveit remeteként éli le. Istenes szándékáról beszélt

Dorottyának, aki mélyen megilletődött, és először ellenszegült férje tervének. Ráadásul az év (1467) júniusában született meg tizedik gyermekük – Miklós –, akit papnak szántak. Végül remeteségbe vonulása felől sikerrel meggyőzte feleségét, aki szintén ráértett, hogy kettejük életáldozata békét hozhat a világnak és maga varrta meg a daróc köntösét.

Dorotya az egyházi hatóság előtt tette le beleegyezését a "különválás-ba", és az év október 16-án – még a tél beállta előtt – Klaus elhagyta otthonát és Mózes példájára felkapaszkodott Isten hegyei közé.

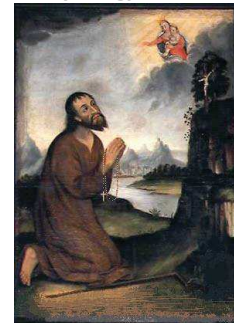

Toronylátomásában remetesége helyeként Ranft jelent meg, de ő messzebbre kívánt menni, hogy ne legyen kitéve szomszédai kíváncsiságának, ám végül egy benső sugallat hatására mégis a ranfti domboldalt választotta.

Elmélkedés

Nagy-nagy alázat kell oda, hogy belássuk, hogy népünket, bennünket felmorzsolni akaró kérdéseket, gondokat nem vagyunk képesek megválaszolni, a hatalmas hullámokat, mely dióhéjként dobálnak bennünket, népünket, világunkat, nem vagyunk képesek megállítani, irányítani. Alázat és bátorság kell oda, hogy a háborgó tengeren sodródó apostolok példájára Krisztushoz kiáltjunk: ments meg Urunk, mert másképpen elveszünk. Szent Miklós nagysága, hogy belátja 50 évesen, hogy neki már nincs több válasza a felmerülő gondokra, feszültségekre, hogy képtelen karddal, bírói bölcsességgel megállítani az ő erejét meghaladó elemek harcát, az emberek szívét széttépő indulatokat, és ezért Istenhez menekül. Hiszi, hogy Isten megszólítható, és azt is hiszi, hogy az élő Isten megszólal, mert Ő a kérdéseinkre választ adó szeretet. Van bennem elég alázat, bölcsesség, hogy a saját életem gondjait népem, a világ terheit Teremtő Istenemmel megbeszéljem, hogy az Ő szelíd, jóságos, bölcs választ meghalljam, elfogadjam?

Könyörögjünk!

Urunk Istenünk, te szelíd jósággal bennünket is hívsz, "Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, kik az élet terhét hordoztatok, és én felüldítelek titeket". A sok gond, félelem felőröl bennünket, adj erőt Flüei Szent Miklós közbenjárására, hogy mi is nálad keressünk erőt, vigaszt, tiszta fénynél minden kérdésre választ adó bölcsességet! Urunk, jövünk hozzád, alázattal lábadhoz ülünk, hogy megvigasztalj, mert sebeinkre gyógyírt, kérdéseinkre választ, harcainkban békét nálad keressünk. Te vagy megváltó Istenünk!

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

VI. NAP: ISTEN VÁLASZOL A HOZZÁ FORDULÓKNAK

Életrajz

Szent Miklós Isten tanítványa lett! A remeteség csendjében a lelki élet legmagasabb iskoláját járta, hol már maga az Isten a mestere. Húsz év remeteség, a világ legcsodálatosabb Tanítójának a növendékeként élni, csak nagyon kevés embernek adatik meg. Élete végtelenül egyszerű volt, a mindennapjait nem annyira a külsőségekben, mint inkább a szíve benső katedrálisában trónoló Isten jelenlétében töltötte. Számtalan alkalommal mélyedt benső beszélgetésbe a Boldogságos Szent Szűzzel, aki becézte és vigasztalta. Imádság, böjt és engesztelés a remete mindennapi tevékenysége, ezért ő az énekek énekének szerzőjével bátran mondhatja: Én galambom, a kő-sziklának hasadékában, a magas kőszálnak rejtékében, mutasd meg nékem a te orcádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűsége, és a te tekinteted ékes!

Isten meghallgatta imádságát: „Uram és Istenem, végy el engem magamtól, és add, hogy a Tied lehessenek!”

Miklós egyet-mást feláldozott már, amikor otthonát, szeretett feleségét, gyermekeit és családi vagyonát elhagyta. Most elérkezett az ideje, hogy teljessé tegye ezt az áldozatot: önmagát kellett feláldoznia, és nem zavartathatta magát tovább amiatt, hogy mások mit gondolnak róla.

Döntése nagyon sok ember számára érthetetlen volt. Mit csinálhat a remeteség csendjében? Böjtöl, imádkozik, engesztel népe bűneiért? Kortársai, barátai számára sok volt a kérdőjel, ezért hosszú időn keresztül figyelték. Meglesték, minden percét ellenőrizték, ám meg kellett állapítaniuk, hogy a püspöki engedéllyel való napi szentáldozásán kívül semmit sem vett magához, még vizet sem, kivéve, ha az esővíz a szájába került! (*Waldheim tanúságtétel 1474*)

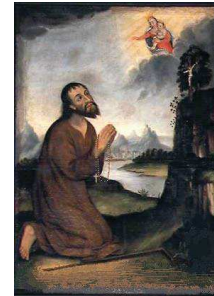
Elmélkedés

Szerencsés ember, ki bölcs tanítóra talál. Lázár testvére Mária, Jézus lábához ül és hallgatja a bölcs Mester tanítását. Jézus nem kergeti vissza Mártához a konyhába dolgozni az ő jelenlétére vágyakozó lányt, hanem még a sürgő-forgó testvérét, Mártát is arra biztatja, hogy válassza a jobbik részt. Hiszem-e, hogy Jézus Krisztus lehet az én tanító mesterem, hogy Ő képes engem, a marék porból született embert néven szólítani, bölcs terveibe beavatni? Ez a misztikus élet, mely a szentek szerint mindannyiunk számára elérhető. Hittem két

erős karjával képes vagyok-e átölelni az Istent? Hiszem-e, hogy Teremtőm, aki megajándékozott a hallás ajándékával, képes meghallgatni kéréseimet, panaszaimat, és Ő, aki a nyelvünket, a beszédkészségünket adta, képes bennünket hallhatóan megszólítani, és bölcs tanácsaival vezetni? A szentek szerint, a történelem során még soha nem kereste és nem kérte Isten segítségét hiába anélkül, hogy Teremtője válasza ne méltatta volna őt. Mert igazat mond az Énekek énekének szerzője: Az én szerelmesemnek szavát hallom, íme, ő jó, ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon!

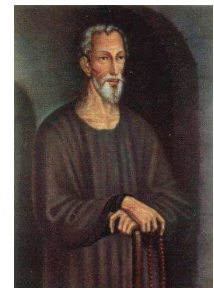
Könyörögjünk!

Uramk Istenünk, fordítsd magad felé arcunkat, zörgess hangosabban szívünk ajtaján, hogy megértsük, fel-fedezzük, hogy Te bennünk lakozol, és mi benned élünk, mozgunk és vagyunk. Segíts elcsendesedni, a mindennapi imádság remeteségében visszavonulni, hogy a lábához ülünk és csodálva megértsük bölcsességedet, végtelen jóságodat. Segíts meg bennünket Istenünk Flüei Szent Miklós közbenjárására, hogy meg-halljuk korunk gondjaira adott bölcs, atyai útmutatásod! De mindenek előtt arra kérünk, hogy mi is megtapasztalhassuk a szentek legszentebb örömét: Az én szerelmesem enyém, és én az övé, aki a liliumok közt legeltet.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

VII. NAP: NÉPÉT TANÍTÓ REMETE

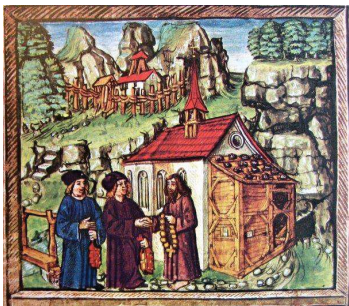
Életrajz

Először gyanakvás vette körül és szóbeszéd járt a böjtjéről: a szomszédságból való emberek egy egész hónapon át figyelték; végül azonban meg-győződtek igaz voltáról, s remetelakot és kápolnát építettek számára. Eddig civil polgárként négy napot böjtölt hetente, ranfti remeteségében azonban kerek 20 éven keresztül (!), csak a Szent Eucharisziát vette magához püspöki engedéllyel. A látottak meggyőzte az embereket Miklós életszentségének sodró erejéről. Sőt szomszédait, barátait is meglepte,

rózafüzérézésre és böjtre készítette őket. Résztvevő áldozatosságukban végül összefogtak, és a völgy mélyén meglapuló kis remeteség mellé egy kápolnát építettek, melyet a helybeli püspök hosszú vizsgálódás után 1469 áprilisában felszentelt. Így a remete-lak melletti kápolna a vigaszt és út-mutatást kérő emberek otthonává vált, de meglátogatták tanácsokért a politikai döntéshozók is! A szükségét szenvedőkkel mindig barátságos és együttérző volt, de gőgös és fennhéjázó látogatóival szemben – még ha prelátusokról, vagy tekintélyes személyekről volt is szó – igen elutasító tudott lenni.

Megindult tehát, egy máig tartó végtelen zarándoklat a völgybe, ahol nemcsak a korabeli, de a mai zarándokok is megtapasztalhatják Isten szeretetteljes, békés jelenlétét! Ezidőtől kezdték a népek Bruder Klausnak – Miklós testvérnek nevezni.

Elmélkedés

Az Isten embere nem törött falú ciszterna, melyből nyomtalanul eltűnik az ég ajándéka, kegyelme, hanem életadó, tápláló forrása a természetfölötti világnak, melyből bőségesen felbugyog a tiszta bölcsesség, a sebeket gyógyító ír, melyet oly sokan keresnek, s melyért az emberek szívesen, messzi földről is útra kelnek. Szent Miklóst is sokan fölkeresték, pedig nem csak kedves dolgokat mondott az

embereknek, ő meg is mutatta az embereknek a döntések következményeit. Nemcsak ő maga nézett be az elkárhozott lelkek világába, hanem Isten kegyelmével láthatóvá is tette a bűnben élő testvéreinek a pokol borzalmait. Nem vagyunk rosszak, de sokszor sötétben botorkálunk, óhatatlanul a számunkra láthatatlan dolgokban megbotlunk, s így fájdalmat okozunk magunknak, másoknak. Isten jelenléte fényt, világosságot hoz az életünkbe, szelíden megmutatja, megérteti velünk az összefüggéseket, a mélyebb értelmét, célját egy-egy eseménynek, dolognak. A mennyei fényben tisztán látva, sokkal könnyebb jó döntéseket hozni!

Könyörögjünk!

Urnk Istenünk, olyan jó hinni, hogy nincs végérvényesen zsákutcába sodródó élet, hogy nincs menthetetlen vakvágányra futott sors, hogy veled mindig van tovább, hogy te Teremtőnk, mint egy jószágos, élő GPS mindig képes vagy utat, irányt mutatni a lelkiismeretünk és a Te fényedben élő szolgálid által. Adj erőt, hogy Flüei Szent Miklós közbenjárásával soha ne csüggedjünk, hanem szent fényednél megtaláljuk kérdéseinkre a válaszokat, s leginkább Te magadat, hisz Te vagy megváltó Istenünk, a végtelenre epedő lelkünknek egyetlen szomját oltó vigasza! Adj erőt, alázatot, hogy bölcs útmutatásod szerint jó döntéseket hozzunk, és egymást is, népünket is a te tiszta fényedben jó irányba vezessük.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

VIII. NAP: A BÉKE APOSTOLA

Életrajz

Klaus testvért teljesen Isten önzetlen emberének ismerték, melyet még az is megérezett rajta, aki először látta. Így még bonyolult politikai kérdésekben is tökéletesen megbíztak benne!

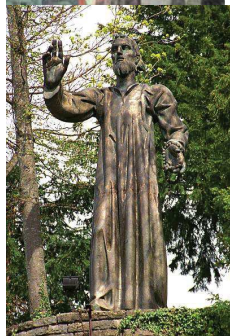
Befolyása a politikai események menetére Svájc történelmének két kritikus pillanatában rendkívüli jelentőségűvé vált. Az egyik még életében, a másik halála után 440 évvel!

1481-ben a kantonok elkeseredett ellenségeskedésbe keveredtek egy-mással, és úgy tűnt, hogy elkerülhetetlen a polgárháború. Klaus testvér fáradozásai révén az év decemberében tartományi gyűlésre került sor Stansban. Amikor a gyűlés résztvevői nem tudtak egyezsége jutni és vitájukat fegyverekkel akarták megoldani, Klaus testvér bölcs tanácsa – amelyet Grundi Henrik által terjesztett a küldöttek elé –, helyreállította a békét. Mi több a 26 önálló, saját alkotmánnyal rendelkező kanton egyesítésével – önállóságuk megtartása mellett –, létrejött a "svájci modell", mely Flüei Szent Miklósnak köszönhető!

Bár a történészek kevéssé tesznek róla említést, 1940. május 13-14-re virradóan a hitleri Németország egy jelentős hadtesttel le akarta rohanni Svájcot.

A határhoz közeledve Flüei Szent Miklós hatalmas kezét vették észre az égen, mely rendkívüli fényben ragyogott és megálljt parancsolt. A Wermachtban zavar támadt, különösen, hogy minden motorizált haditechnika leállt és nem tudták beindítani. A repülőgépek is rövid úton visszafordultak. Egyes, nem vallásos tanúk is megerősítették a látványt, sőt voltak akik egészalakos Szent Miklóst láttak, ellentmondást nem tűrő tekintettel! **A svájci határon máig áll egy szobor, ennek emlékére!**

Elmélkedés

A szentírás nagyra értékeli a békét. Jézus is arra kér, hogy ha betérünk egy házba, szeretettel kívánjunk békességet az ott lakóknak. Békesség! Létünk legfontosabb kincse, hogy önmagunkkal, környezetünkkel, teremtő Istenünkkel békességben tudjunk élni. Fizikai testünk békétlensége a betegség, és a lelkünket nyomasztó békétlenség fojtogatni tud. A család-ban lévő feszültségek képesek a legcsodálatosabb percek is tönkretenni, a legnagyobb gazdagságban is mindennapjainkat megkeseríteni, nyomorulttá tenni. A társadalmi, politikai feszültségek nemcsak a növekedést, kibontakozást tudják visszafogni, hanem az elért eredményeket is földig tudják rombolni. Flüei Szent Miklós remete kunyhójával szemben, 1487-ben bekövetkezett halála után, 1501-ben egy szép templomot építettek. A gótikus templom egyik falát egy hatalmas freskó díszíti. Középen ott van egy kör alakú színes ablaküvegen a hozzánk szóló és bennünket hallgató Krisztus Király, és előtte a falra festett hatalmas hegy tetején, Szent Miklós térdel. A hegy Svájcot jelképezi, ott láthatók a tisztáson a játszadozó gyermekek mellett a földjét művelő paraszt, a házat építő családapa és a háború elől a hegyre menekülő sok-sok ember. Lent a völgyben, köröskörül ott harcolnak különféle zászlók alatt más-más katonaruhában, koronákkal, a csontváz hadseregek. Sajnos ott lobog a nagy államok, Amerika, Anglia zászlója mellett a magyar, a román zászló is. Nagyon megrázó alkotás! Ötszáz éve Svájc nem kezdett háborút, kimaradtak rengeteg európai öldöklésből. Az I. és a II. világháborúban közel egymillió magyar katona halt meg, és nem számoljuk a fizikai, lelki

rokkantakat, az évekre fogolytáborba hurcolt emberek százazreit. Flüei Szent Miklós álma valóra vált. Sikerült kidolgozni egy olyan modellt itt a földön, mely az azt tiszteletben tartó állampolgárok számára olyan életkörülményeket biztosít, melyre mindenki vágyik.

Könyörögjünk!

Urunk Istenünk, Flüei Szent Miklós közbenjárására add meg nekünk, hogy ahogy Svájcban 26 kanton megtalálta a békés együttélés szabályait, ugyan úgy Európa 27 állama is találja meg a módját annak, hogy egymást segítve, együtt és mindenkiért virágzó földrésszé változtassák kontinensünket. Segíts Urunk, hogy bátran világunkat, az egész földgolyót tegyük egy virágzó Svájjá, hol minden nép és közösség érték, hol nem leigázni, megsemmisíteni akarják az emberek egymást, hanem jó testvéreként együtt építik a béke országát, a testvéri szeretet szép világát.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozzunk: Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

IX. NAP: SVÁJC VÉDŐSZENTJE

Életrajz

Érdekes, hogy bár életében szentnek tartották, hisz szomszédai, barátai már a remetesége kezdetén megépítették kis kunyhója mellé a kápolnát, sőt halála után a remeteségével szembe egy nagy templomot is építettek a zarándokoknak, tiszteletét már 1649-ben jóvá hagyták, mégis a hivatalos szentté avatása csak 1947. május 15-én történt meg. Az egyház hivatalos lépéseit jóval megelőzte az a sok gyümölcs, ami imádságos remete életéből fakadt.

Máig élő tisztelete, nem csak a katolikusság, de protestánsok és ateisták körében is egyértelmű és hatása szemmel látható szülőföldjén! Klaus testvér világító példa a nemzeti konfliktusok megoldhatóságára! 1935-ben Pacelli bíboros imádkozott a sírjánál. **(Sírját lásd legalul!)**

Bruder Klaus XII. Pius 1947. máj. 15-én szentté avatta és Svájc fő patrónusává nyilvánította.

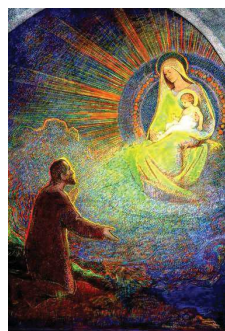
Az 1960-as években a Zürichi Anthropologisches Institut antropológusai laborvizsgálatoknak vetették alá szentünk csontjait. Az orvosi bizottság Bruder Klaus életkorát 40 és 60 év közé datálták! Ez döbbenetet keltett mind a tudomány, mind pedig az Egyház képviselői közt, melyre csupán az utóbbiak adhattak választ. Flüei Szent Miklós ugyan 70 évet élt, de ebből 20 évig Krisztus Teste táplálta! Vagyis az Eucharisztia tényleges Életerő, amely felfüggesztette a sejtöregedést!

II. János Pál 1984. április 4-én imádkozott Brother Klaus sírjánál.

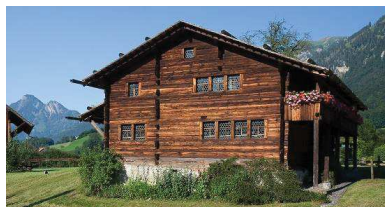
Tekintve, hogy Flüei Szent Miklós politikai kérdésekben is helyesen látta a megoldást, okkal kérhetjük segítségét e békétlen, hitében meghasonlott világban.

Elmélkedés

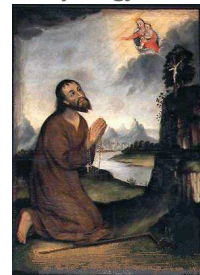

A szeretet szeretetet szül. Nem csak Szent Miklós szereti a népét, nem csak Európa talán utolsó nagy remetéje hozott imádságos szeretettel áldozatot hazájáért, hanem a hálás utókor is féltő gondossággal, hosszú évszázadokon keresztül a mai napig megőrizte szülőházát, az otthont is, ahol szüleivel, testvéreivel élt, de ma is áll, látogatható az a ház is, melyet drága feleségével, Dorottyával épített, ahol megszületett a tíz gyermeke, és ahol megszületett az életre szóló döntés, az Istennek szentelő hátralévő földi élet. Jó látni, hogy a remeteséget is megőrizték a maga egyszerűségében és ma is friss virág, égő gyertyaláng fogadja a zarándokokat.

Csodálatos látni, hogy szülőföldje szép temploma oltárán ott nyugszik Svájc védőszentje. Az az egyszerű ember, aki nemcsak megálmodta, hanem ki is imádkozta, bölcs tanácsaival világra hozta azt az áldott békét, mely nem csak a béke szigetévé tette Svájcot, de a jólét, a gazdagság, a kultúra mintaországává is tette világunkban. Imádságos életével egy olyan precedenst teremtett, mely felbátorít bennünket is, egy emberhez méltóbb, jobb világért való fáradozásra!

Könyörögjünk!

Urunk Istenünk, Svájc védőszentjének, Flüei Szent Miklósnak közbenjárását kérve, buzgón leborulunk Szent Fölséged előtt, hogy élő hittel békét kérjünk, békét magunknak, békét az egész világnak. Olyan békéért imádkozunk, mely nemcsak a veszekedés, a háborúk végét jelenti, hanem a Veled való találkozásból fakadó, emberhez méltó jólétet, fejlődést, kultúrát is hoz, mely a Te csodálatos országodnak a kibontakozását mozdítja elő. Hisszük, hogy Szent Szíved előtti kérésünk meghallgatásra talált, ezért bizakodó lélekkel kilencedünk minden percét, önmegtágadását, bűnbánatát, a Veled, testvéreinkkel imádságban töltött szent időt alázattal neked ajánlva így imádkozunk.

Hogy kéréseink meghallgatásra találjanak az Úrnál, így imádkozunk:

Miatyánk... Üdvözlégy, Dicsőség...

